

Retten, kommer for Højesteret, om de have udtalt noget fejl, eller om det var paalidelig Tale, de førte.

Jeg skal dernæst kort gaa over til noget, som jeg er bange for ikke har det høje Tings udelte Interesse. Jeg skal besvare nogle Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Neersø) stillede til mig. Det første angaar et Museum. Det kan være, det har nogens Interesse mere end de andre Anliggender. Dette Museum i Randers har den slemme Skavank, at skønt det er en ny Bygning, synker den ene af Facaderne. Det skal, efter hvad jeg ved, komme deraf, at da det blev bygget — for Resten med Statstilskud — for nogle faa Aar siden, og der i Anledning af den vanskelige Grund blev piloteret, satte man Muren ved Siden af Piloteringen, og det var naturligvis uheldigt, for saa gavnede det ikke saa meget, at man havde piloteret. Nu er imidlertid Bygningen i en meget daarlig Forfatning, og Kultusministeriet har i en Skrivelse af 21. Juli d. A. forlangt, at hvis man skulde gøre Indstilling om Bevilling fra Statskassen til Hjælp, maatte man være vis paa, at Halvdelen af Beløbet skaffedes til Veje ved privat Initiativ. Der er kommet Svar derovre fra, at Halvdelen er skaffet til Veje, men jeg tør ikke sige, om den nuværende Minister tør indfri, ikke det Løfte, men det halve Løfte, som hans Forgænger har givet, thi min højtærede Forgænger har sikkert ikke ment, at de finansielle Forhold vare saa slette, som de nu vise sig at være. Jeg skal imidlertid dog have under Overvejelse, om der kan stilles et Ændringsforslag til Finansloven i Retning af at give det ønskede Tilskud.

Saa kommer jeg til de Ting, som jeg mener ikke have den fulde Interesse her inde. Det er Lærertilskuddene ved de højere Almenskoler. Der er ansat nogle Timelærere foruden de fast ansatte, og der ankede det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Neersø) over, at disse Timelærere havde en saa lille Løn, at det Arbejde de gjorde, ikke i nogen Maade blev betalt, som det burde betales. Men det ærede Medlem gjorde samtidig opmærksom paa, at man netop i disse Aar søgte at skaffe Plads for flere faste Lærere, og derved gaa jo Timelærerne bort. Nu vil jeg ikke have noget imod, i alt Fald til næste Aar, hvis jeg har den Ære til den Tid at staa i Spidsen for Kultusministeriet, at søge om et Tilskud til Timelærerne, saa at deres Løn kommer til at

nærme sig mere til den Løn, som Adjunkterne nu have. Tidligere, da Adjunkterne havde 1,800 Kr. i Begyndelsesløn, havde Timelærerne 1,728 Kr., men Timelærernes Løn steg ikke, da Adjunkternes Løn steg til 2,400 Kr.

Det ærede Medlem berørte et uomtvisteligt Forhold, nemlig at de Overlærere, som ere ansatte som Overlærere før Loven af 1908, have en mindre Løn end de, som ere ansatte som Overlærere efter Loven af 1908. Det kommer af, at Loven af 1908 indeholder en Fejl, kan man sige, den fraviger i alt Fald den Regel, som tidligere var gældende, at en Adjunkt tog 8 Aar af sin Tjenestetid med i Anciennetet som Overlærer. Nu kom der derimod en anden Bestemmelse — den stod ikke i Regeringens Forslag, men den blev vedtagen her i Rigsdagen —, der lyder saaledes, at ved Overgangen fra Adjunktstillingen til Overlærerstillingen kommer vedkommende Overlærer straks op paa det Lønningstrin, som er nærmest højere end den i Adjunktstillingen sidst oppebaarne Løn. Derved er det, som sagt, sket, at nogle Overlærere af de nyansatte have mere i Løn end de, som ere ansatte tidligere. De tidligere ansatte Overlærere anmoder om, at Loven af 1908 maa betragtes som eksisterende, da de bleve ansatte. Men det turde den tidligere Kultusminister, sikkert med Rette, ikke gaa ind paa, thi den Fortolkning var utilstedelig. Det kunde tænkes, at de Overlærere, der ere stillede, som jeg her har nævnt, de ældre Overlærere med den mindre Løn, ved en Anmærkning kunde faa deres Anciennetet forøget, men dertil hører da først og fremmest et Andragende fra de Herrer. Jeg skal saa ikke gaa videre ind paa denne Sag.

Jeg har nogle Ord at sige til det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreassen). Der er et Helligaandshus nede i Næstved, og om det fortælles der i en rigtig pæn Bog, som ligger her, at det er det eneste Sted i Danmark, hvor der er et Helligaandshus. Nu mindes jeg fra den Tid, jeg sidst sad i Rigsdagen, at der var andre Steder, hvor der ogsaa var Helligaandshuse, og jeg tror, der er forskellige Byer omkring i Landet, som holde paa, at de eje det eneste Helligaandshus. Dette Helligaandshus i Næstved ønsker man at faa istandsat, og det foreslaas saa, at det skulde give Plads til en af Retterne, som efter den nye Retsordning skulde etableres dernede. Naar det er saa, vil jeg kunne slippe let fra denne Sag ved at henvise den til min ærede Kollega, Ju-